

Rapport

Datum: 18 november 1999
Rapportnummer: 1999/477

Klacht

Op 7 januari 1999 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer I. te Enschede, met een klacht over een gedraging van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Twente.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Twente (de burgemeester van Enschede), werd een onderzoek ingesteld.

Op grond van de door verzoeker verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt erover dat een medewerkster van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Twente tijdens een gesprek op 11 mei 1998 hem niet volledig heeft geïnformeerd over de formaliteiten die noodzakelijk waren ter verkrijging van een machtiging tot voorlopig verblijf voor zijn Moldavische partner.

Achtergrond

1. Machtiging tot voorlopig verblijf

1.1. Ingevolge artikel 41, eerste lid onder c, van het Vreemdelingenbesluit moeten vreemdelingen die zich naar Nederland willen begeven voor een verblijf van langer dan drie maanden in beginsel in het bezit zijn van een paspoort voorzien van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv). De mvv is een nationaal visum dat door een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het buitenland kan worden afgegeven na voorafgaande machtiging door de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, welke dienst is ondergebracht bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie. Verlening van een mvv houdt in dat betrokkene in beginsel in aanmerking komt voor een vergunning tot verblijf. Een aanvraag om een mvv wordt derhalve getoetst aan de criteria voor verlening van een vergunning tot verblijf.

1.2. Over de procedure voor de behandeling van mvv-aanvragen is voor de behandeling van de onderhavige klacht het volgende van belang.

De mvv kan worden aangevraagd in het buitenland bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging. In Moldavië bevindt zich een Nederlands consulaat, te weten in Chişinău, maar dit consulaat is vanwege de geringe omvang niet bevoegd visa af te geven. Verzoekers uit Moldavië dienen zich voor een afgifte van een visum te wenden tot de Nederlandse ambassade te Kiev (Oekraïne). In de praktijk is het veelal mogelijk om op verzoek naar een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in een

ander land te gaan. Daarnaast kan een derde-belanghebbende, in de hoedanigheid van referent, in Nederland aan de korpschef van zijn woonplaats een ambtshalve advies vragen omtrent de afgifte van een mvv. De referent wordt in dat geval aangemerkt als gemachtigde van de in het buitenland verblijvende vreemdeling.

De procedure eindigt met het nemen van een beschikking op de aanvraag. De benodigde termijn voor het geven van een beslissing op de aanvraag eindigt op het moment van de bekendmaking van de beschikking.

In het geval de korpschef ambtshalve een positief advies heeft uitgebracht en de Visadienst de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging machtigt om de mvv af te geven, is geen sprake van een beschikking maar van een voorbereidingsbesluit. Vervolgens stelt de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging een onderzoek in naar de situatie van de betrokken vreemdeling en beslist of de mvv al dan niet wordt afgegeven.

2. Legalisatie.

Legalisatie maakt onderdeel uit van de uitvoering van de algemene bestuurstaak van de Minister van Buitenlandse Zaken. Het begrip legalisatie heeft in de praktijk de volgende inhoud gekregen.

Legalisatie is het door een bevoegde autoriteit voor echt verklaren van een handtekening gesteld op een document. Legalisatie vindt plaats in een zogenoemde legalisatieketen. Opeenvolgende autoriteiten legaliseren de handtekening van hun voorganger. Vaak is deze keten als volgt opgebouwd: een buitenlandse autoriteit (ondertekenaar document), het Ministerie van Buitenlandse Zaken van het betreffende land en tenslotte het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken (in de praktijk veelal de voor het betreffende land bevoegde Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging).

Verificatie van documenten (de inhoudelijke controle van documenten) bij voorbaat is slechts vereist bij vijf landen, die door de Minister van Buitenlandse Zaken zijn aangewezen als probleelanden ("Officiële mededeling over aanwijzing vijf probleelanden met betrekking tot documenten" van de Minister van Buitenlandse Zaken van 7 maart 1996, gepubliceerd in de Staatscourant 1996/49 van 8 maart 1996). Moldavië behoort niet tot één van deze probleelanden.

3. Vreemdelingencirculaire 1994 (Vc)

A4/5.2 Vrijstelling van het mvv-vereiste

"Van het mvv-vereiste zijn vrijgesteld onderdanen van België, Duitsland, Denemarken, Finland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Luxemburg, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, IJsland, Zweden, Monaco, de Verenigde Staten van Amerika,

Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein), Canada, Australië, Japan en Nieuw-Zeeland."

A4/6.1.2.4:

"Ingevolge art. 4:2 Awb dient de vreemdeling bij de indiening van de aanvraag al die gegevens en bescheiden te verstrekken die nodig zijn voor de beslissing op de aanvraag en waarover hij redelijkerwijs kan beschikken.

In dit verband kan het bepaalde in hoofdstuk 4, art. 4:5, onder 2, Awb van belang zijn. Genoemd artikel biedt de korpschef de mogelijkheid om de aanvraag niet te behandelen indien de aanvraag of de gegevens of de bescheiden in een vreemde taal zijn gesteld en een vertaling daarvan noodzakelijk is voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking. Van deze mogelijkheid mag slechts gebruik worden gemaakt nadat de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door de korpschef te bepalen termijn, de aanvraag of de gegevens of de bescheiden met een vertaling opgemaakt door een beëdigd tolkvertaler, daarvan aan te vullen. Deze procedure dient niet te worden gevolgd indien bescheiden worden aangeboden die in de Duitse, Engelse of Franse taal zijn gesteld. (...)"

A4/6.1.2.6:

"De vreemdeling dient zorg te dragen voor legalisatie van buitenlandse stukken betreffende de staat van personen (bijvoorbeeld een geboorteakte). De vreemdeling dient zich hiervoor hetzij persoonlijk, hetzij via familieleden of kennissen, te wenden tot de daartoe bevoegde autoriteiten van het land van herkomst. In de meeste gevallen zal dit het Ministerie van Buitenlandse Zaken van dat land zijn. Vervolgens dient het stuk te worden gelegaliseerd door de voor dat land bevoegde Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging. (...)"

B1/3.2 Algemene vereisten voor toelating van de partner

"De algemene vereisten zijn:

- vaste relatie (...);
- ongehuwd zijn (zie 3.2.2);
- voldoende middelen van bestaan (...);
- passende huisvesting (...);
- geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of nationale veiligheid (...)."

B1/3.2.2 Beide partners dienen ongehuwd te zijn

"Het ongehuwd zijn moet met gelegaliseerde officiële documenten worden aangetoond (voor het vereiste van legalisatie en verificatie van bewijsstukken betreffende de staat van personen, zie A4/6.1.2.6).

(...)"

4. Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Artikel 4:5:

"1. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, kan het bestuursorgaan besluiten de aanvraag niet te behandelen, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn de aanvraag aan te vullen..."

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Twente verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor het vreemdelingenrechtelijk beleid werd ook de Staatssecretaris van Justitie over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was.

Daarnaast werd een betrokken ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Tijdens het onderzoek kregen betrokkenen en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

De Staatssecretaris van Justitie en de betrokken ambtenaar gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Verzoeker wilde dat zijn vriendin, van Moldavische nationaliteit, bij hem in Nederland kwam wonen. Op 11 mei 1998 voerde verzoeker daartoe een informatief gesprek met mevrouw D., medewerkster van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Twente, over de procedure ter verkrijging van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) ten behoeve van zijn Moldavische partner.

2. Op 8 juni 1998 ging verzoeker opnieuw naar de vreemdelingendienst, ditmaal om de benodigde papieren voor de mvv-aanvraag te overhandigen. Mevrouw B., medewerkster van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Twente, deelde verzoeker echter mee dat de documenten niet volledig waren. In de eerste plaats ontbrak een verklaring van ongehuwd-zijn van verzoeker. Voorts waren de geboorteakte en de verklaring van ongehuwd-zijn van verzoekers vriendin niet gelegaliseerd.

3. Verzoeker diende vervolgens bij (ongedateerde) brief een klacht in bij de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Twente. Verzoekers klacht hield in dat mevrouw D. van de vreemdelingendienst hem op 11 mei 1998 onjuist en onvolledig had geïnformeerd met betrekking tot de benodigde documenten voor een mvv-aanvraag. Verzoeker deelde in zijn brief onder meer mee:

"Naar aanleiding van mijn gesprek met een medewerkster van de vreemdelingenpolitie die mij 11 mei te woord stond (...), hebben wij de volgende documenten in orde gemaakt/laten maken:

1) Mw. C. (verzoekers partner; N.o.) moest haar geboorteakte laten zien, welke vertaald moest worden door het ministerie van buitenlandse zaken (BZ) van Moldavië.

2) Zij moest ook een verklaring van niet-gehuwd zijn overhandigen, ook vertaald door het ministerie van BZ van Moldavië."

Verzoeker deelde in zijn brief verder mee dat hem niet was verteld dat een verklaring van ongehuwd-zijn van hemzelf benodigd was. Verder was hem niet meegedeeld dat op de geboorteakte en de verklaring van ongehuwd-zijn van zijn partner een stempel moest staan van de Nederlandse ambassade in Moldavië. Ten gevolge hiervan zou het langer

duren voordat de mvv-aanvraag in behandeling zou kunnen worden genomen, en zijn partner, bij inwilliging van het verzoek, naar Nederland zou kunnen komen. Bovendien hadden verzoeker en zijn partner hierdoor extra kosten moeten maken, onder meer doordat zij opnieuw documenten van Moldavië naar Nederland moesten verzenden.

4. Op 26 juni 1998 werd de mvv-aanvraag alsnog in behandeling genomen. Op 14 juli 1998 heeft de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ondergebracht bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie (IND), de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging bericht dat er geen bezwaar bestond tegen de afgifte van een mvv aan mevrouw C. Op 17 juli 1998 is mevrouw C. Nederland ingereisd.

5. Bij brief van 23 oktober 1998 reageerde de beheerder van het regionale politiekorps Twente op de hiervóór onder 3. genoemde klacht van verzoeker. De korpsbeheerder deelde onder meer mee:

"Hierbij deel ik u mee dat ik heb vastgesteld dat over uw klacht tegen het optreden van de politie Twente **"geen oordeel mogelijk"** is.

(...)

De betrokken medewerkster van de vreemdelingendienst deelde de klachtonderzoeker mee dat zij zich niet kon voorstellen, dat niet aan u was verteld aan welke voorwaarden voldaan moest worden. Ook kon zij zich niet voorstellen dat ze dat vergeten zou zijn. Volgens betrokken medewerkster had ze wel alle gegevens verstrekt die voor de aanvraag van de verblijfsvergunning noodzakelijk waren.

Voor de medewerkers van de vreemdelingendienst is een en ander een routine-aanvraag die normaliter op dezelfde wijze zorgvuldig wordt behandeld.

In een gesprek dat de klachtonderzoeker met u had werd u uitleg gegeven over de door de vreemdelingendienst gevolgde procedures. Het werd u toen duidelijk dat de vreemdelingendienst met betrekking tot de tijdsduur van de aanvraag formeel juist had gehandeld en zelfs nog de periode zo kort mogelijk had gehouden. Formeel gezien moet op een aanvraag namelijk binnen 3 maanden een beslissing zijn genomen, hetgeen in uw geval zeer zeker is gebeurd. U was het daar mee eens. Wel was u van mening dat u bij een juiste informatieverstrekking zich de extra gemaakte kosten van het terugzenden van de formulieren uit Moldavië had kunnen besparen.

Het is niet met zekerheid vast te stellen of de medewerkster van de vreemdelingendienst de informatie wel heeft verstrekt. Hoewel dit de eerste keer is dat op deze gronden een klacht tegen de vreemdelingendienst werd ingediend, ben ik van mening dat er in dit geval *geen oordeel mogelijk* is.

Mede omwille van een snelle afhandeling, koos u er zelf voor de formulieren per koeriersdienst te versturen.

Deze keuze respecteer ik, doch ik ben van mening dat de politie Twente *niet aansprakelijk* is voor deze kosten. Dit temeer omdat niet objectief was vast te stellen of bij het eerste contact de juiste informatie aan u was verstrekt."

6. Bij brief van 25 oktober 1998 liet verzoeker de korpsbeheerder weten dat hij zich niet kon vinden in de conclusie van de korpsbeheerder dat er geen oordeel mogelijk was over zijn klacht.

7. De korpsbeheerder berichtte verzoeker bij brief van 29 oktober 1998 dat hij bij zijn eerdere conclusie bleef dat een oordeel over verzoekers klacht niet mogelijk was.

B. Standpunt verzoeker

1. Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder klacht.

2. Verzoeker deelde in zijn verzoekschrift voorts mee:

"...Het oordeel van de korpsbeheerder (over verzoekers klacht; N.o.) was dat er geen oordeel mogelijk was.

Om de volgende redenen heb ik het naar mijn mening voldoende duidelijk gemaakt dat er wel degelijk een oordeel mogelijk was geweest.

1. Ik had ervaring met de bureaucratie rondom deze en vergelijkbare procedures, ik heb ervaring met de vreemdelingenpolitie, en ik weet van de strengheid waarmee de wetten naar de letter worden gevolgd door de bij deze procedure betrokken instanties (...). Ik was dus zeer gemotiveerd om alle regels tot in de uiterste nauwkeurigheid na te leven, het zou geen enkel moment in mij opgekomen zijn om te proberen met de regels een loopje te nemen. (...) Ik was mij ervan bewust dat iedere afwijking van de regels negatieve gevolgen hebben die alleen mij treffen. (...)

2. De medewerkers van de vreemdelingendienst weten niet uit hun hoofd welke wettelijke vereisten ten aanzien van een specifiek land gelden. Dit kunt u bij iedere vreemdelingenpolitie controleren. (...) Hiermee vervalt het argument van de vreemdelingenpolitie Enschede dat de medewerkster op routine gehandeld heeft. Er bestaat geen routine om ten aanzien van alle ongeveer 170 landen in de wereld de details te weten ten aanzien van de vvb-procedure (zelfs niet als het alleen Europa betreft). Wel bestaat er de routine om de globale regels te weten, en dan ten aanzien van een specifiek land even op te zoeken of die regel ook op dit land van toepassing is.

3. De vreemdelingenpolitie sprak zichzelf ook tegen met de bewering dat een het routine aanvraag is, door op te merken dat het hoogst opmerkelijk is dat een mvv via de vreemdelingenpolitie wordt aangevraagd *"Dat zou u toch via de ambassade van Nederland in Moldavië moeten doen, meneer"* (letterlijke weergave van een opmerking door de vreemdelingenpolitie). Als men al niet eens weet dat er geen Nederlandse ambassade is in Moldavië, hoe kan men dan wel weten dat Moldavië legalisatieplichtig is? In ieder geval is dit iets wat zeker niet onder de algemeen gangbare omschrijving van "routinematige zaak" kan vallen.

Deze redenen (...) tonen alle aan dat er redenen zijn om te twijfelen aan de uitspraak van de medewerkster van de vreemdelingenpolitie dat zij wel degelijk alle vereisten voor het aanvragen voor een mvv heeft opgenoemd, en tevens tonen ze aan dat ik er alle belang bij had alles wat de medewerkster zei zorgvuldig te notuleren en op te volgen..."

C. Standpunt beheerder van het regionale politiekorps Twente

1. Op 18 februari 1999 reageerde de beheerder van het regionale politiekorps Twente op de klacht. De korpsbeheerder deelde onder meer het volgende mee:

"Met betrekking tot de klacht van de heer I. (verzoeker; N.o.) is destijds vastgesteld dat er **geen oordeel mogelijk** was (zie hiervóór, bevindingen, onder **A.5.**). Er hebben zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden in die zaak voorgedaan die tot een heroverweging van dat oordeel zouden moeten leiden.

U treft bij dit schrijven de navolgende bijlagen aan.

(...)

2. Het naar aanleiding van de klacht door de chef van de vreemdelingendienst de heer D. opgemaakte onderzoeksrapport."

2. In het onderzoeksrapport van de chef van de vreemdelingendienst van 3 september 1998, die als bijlage 2 bij de reactie van de korpsbeheerder was gevoegd, staat onder meer vermeld:

"De inhoud van de klacht is met mevrouw D. besproken. Zij deelde mij in deze mede, dat zij zich niet voor kon stellen, dat zij niet aan betrokkenen had verteld aan welke voorwaarden voldaan moest worden, althans vergeten had om te zeggen dat er originele stempels nodig waren van de Nederlandse vertegenwoordiging in Moldavië.

Voor de medewerkers vreemdelingenregistratie is e.e.a. een routine aanvraag, die meestal op dezelfde zorgvuldige wijze wordt behandeld. Zij verklaarde volgens haar wel alle gegevens te hebben verstrekt, die voor de aanvraag van deze verblijfsvergunning noodzakelijk waren."

D. standpunt ambtenaar

Bij brief van 25 februari 1999 reageerde mevrouw D., medewerkster van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Twente, op de klacht. Zij deelde onder meer mee:

"In bijlage 1 (verzoekers ongedateerde brief, zie hiervóór, bevindingen, onder **A.3.**) onder 1 en 2 wordt gesuggereerd dat aan klager zou zijn meegedeeld dat de geboorteakte en de ongehuwdverklaring van zijn partner zouden moeten worden vertaald door het ministerie van buitenlandse zaken van Moldavië. Dit is niet correct.

Aktes en ongehuwdverklaringen moeten door het ministerie van buitenlandse zaken van Moldavië worden **gelegaliseerd** en **niet worden vertaald**. De vertaling dient te geschieden door een beëdigd tolk/vertaler. Tevens geldt voor Moldavië dat alle stukken dubbel gelegaliseerd moeten worden, dat betekent dat ook de Nederlandse vertegenwoordiging de stukken moet legaliseren.

Naar mijn mening heb ik aan dhr. I. (verzoeker; N.o.) de juiste informatie verstrekt doch heeft deze het niet goed begrepen of misschien toch niet goed geluisterd."

E. Reactie verzoeker

Verzoeker reageerde bij brief van 15 maart 1999 op het standpunt van de korpsbeheerder en op het standpunt van de betrokken ambtenaar. Verzoeker handhaafde zijn standpunt en deelde verder onder meer mee:

"Het is de wet die zegt dat binnen 3 maanden op een mvv-aanvraag een beslissing genomen dient te worden. Die wet is een feit. Verder is het een feit dat zelfs wanneer we vanaf 11 mei rekenen, de beslissing binnen drie maanden genomen is. (...) Het feit dat een beslissing drie maanden op zich **mag** laten wachten, wil niet zeggen dat een beslissing ook drie maanden op zich **moet** laten wachten. (...) Ik kon er redelijkerwijs van uit gaan dat er vanaf 11 mei voldoende tijd was om voor 1 juli de procedure doorlopen te hebben.

(...)

De politie kan niet bewijzen dat de medewerkster mij **wel** volledig heeft ingelicht. Op de volgende wijzen had de politie dat kunnen proberen aan te tonen.

1. Als er aannemelijk gemaakt wordt dat er altijd zorgvuldig per individueel geval wordt nagegaan wat de vereisten zijn, bijvoorbeeld wanneer er met een soort van standaard formulier wordt gewerkt.

2. Als er bewezen kan worden dat er altijd boeken klaar liggen om bepaalde zaken in op te zoeken, en dat dat ook gedaan wordt (uiteraard).

3. Door naderhand, zonder dat de medewerkster van mijn klacht op de hoogte was, haar uit het hoofd de voorwaarden voor een mvv voor een Moldavische op te laten noemen. Als zij dan aantoont dat ze deze voorwaarden inderdaad kon dromen, had zij een redelijk tegenargument gehad. (...)

Het is inderdaad niet met zekerheid vast te stellen of de medewerkster wel de informatie heeft verstrekt. Integendeel, het is, en zie eerder gegeven argumenten, juist waarschijnlijk dat ze de informatie **niet** heeft verstrekt.

(...)

Deze medewerkster (de betrokken ambtenaar, mevrouw D.; N.o.) haalt vermoedelijk verschillende procedures door elkaar. Op dit moment ben ik bezig met een trouwprocedure bij de gemeente Enschede, en daar heeft men mij verteld dat dezelfde formulieren die ik eerder voor de mvv procedure nodig had (te weten een verklaring van ongehuwd zijn en een geboorteakte) door een beëdigd tolk/vertaler vertaald moeten worden om de formulieren geldig te maken voor een trouwprocedure. Echter, bij een mvv procedure is dit (kennelijk) niet nodig. (...) Deze (formulieren die verzoeker heeft overhandigd ten behoeve van de mvv-procedure; N.o.) zijn niet door een beëdigd vertaler vertaald, maar door het ministerie van Buitenlandse Zaken van Moldavië. Dit kunt u zien aan het ontbreken van stempels van een beëdigd vertaalbureau, en aan de overduidelijke aanwezigheid van tekenen van Moldavische ministeries. Ik ben ervan overtuigd, dat onze aanvraag voor een mvv afgewezen was, wanneer het een vereiste was geweest dat een beëdigd tolk de formulieren vertaald zou moeten hebben. (...) Gezien deze feiten moet ik constateren dat er kennelijk geen wettelijk vereiste bestaat dat de vereiste formulieren door een beëdigd vertaalbureau moeten worden vertaald."

F. reactie Staatssecretaris van Justitie

De Staatssecretaris van Justitie deelde bij brief van 8 april 1999 onder meer mee dat er zijnerzijds geen reden bestond om inhoudelijk op de klacht te reageren.

g. reactie beheerder van het regionale politiekorps twente

1. Bij brief van 4 juni 1999 reageerde de korpsbeheerder op hetgeen verzoeker bij brief van 15 maart 1999 naar voren had gebracht. In zijn reactie verwees de korpsbeheerder naar een door hem bijgevoegd rapport van 4 juni 1999 van inspecteur H. van het regionale politiekorps Twente. Hij deelde mee dat hij de inhoud van dit rapport onderschreef. Het rapport van inspecteur H. houdt onder meer in:

"1. De Nationale ombudsman vraagt waarop de stelling is gebaseerd dat de aanvraag van verzoeker een routine-aanvraag is?"

Uit de bijgevoegde rapportage van de Teamchef Vreemdelingendienst blijkt dat er geen verschil bestaat of de aanvraag gebaseerd is op een voorlopig verblijf ten behoeve van een Moldavische partner of een partner uit een ander land. In alle gevallen dienen aan diverse voorwaarden te worden voldaan.

Omdat de Vreemdelingendienst per jaar honderden van dergelijke aanvragen te verwerken krijgt wordt gesproken over een routine-aanvraag.

Ik wil daarbij opmerken dat dit dus niet impliceert dat er door die routinematigheid ook met zekerheid gesteld kan worden dat de medewerkster van de Vreemdelingendienst daarom de juiste informatie heeft verstrekt (...).

2. De Nationale ombudsman vraagt op welke wijze (bijvoorbeeld schriftelijk of mondeling) de aanvraag in dit specifieke geval is behandeld.

Uit eerder genoemde rapportage blijkt dat alle aanvragen schriftelijk dienen te worden afgehandeld hetgeen ook in het onderhavige geval is gebeurd. Daarnaast komen aanvragers soms met diverse andere vragen waarop dan mondeling antwoord wordt gegeven. Het is niet gebruikelijk dat deze antwoorden op schrift worden gesteld."

2. In het rapport werd verwezen naar een rapportage van de Teamchef Vreemdelingendienst van het district Zuid-Twente van 2 juni 1999. Hierin staat onder meer vermeld:

"Bij de Vreemdelingendienst komen per jaar honderden aanvragen binnen m.b.t. diverse verblijfsvergunningen voor korte of langere tijd.

Alle aanvragen dienen schriftelijk te worden afgehandeld hetgeen ook wordt gedaan.

Bij deze aanvragen komen cliënten nogal eens met diverse vragen, waarop dan mondeling antwoord wordt gegeven. Het is niet gebruikelijk en ook niet te verwachten, dat alle door ons gegeven antwoorden schriftelijk worden weergegeven.

Het is in deze zaak niet na te gaan wat de vragen en de antwoorden zijn geweest.

Het is echter geen verschil of de aanvraag gebaseerd is op voorlopig verblijf ten behoeve van een Moldavische partner of een partner uit een ander vreemd land. In alle gevallen dienen aan diverse voorwaarden te worden voldaan, aan welke voorwaarden aanvrager dient te voldoen.

De medewerkers van de Vreemdelingendienst Zuid Twente bestaan uit ervaren mensen die al geruime tijd meedraaien bij deze dienst, zij weten de hun aangedragen aanvragen op de juiste wijze in te schatten en te behandelen.

Wel is ons zeer goed bekend, dat de Vreemdelingenwetgeving gebaseerd is op vele formele afhandelingen, die nauwlettend gevolgd dienen te worden. Vormverzuim is voor deze materie een nogal veel voorkomend argument, hetgeen zoveel mogelijk door ons vermeden tracht te worden.

Dat er nauwkeurig en zorgvuldig wordt gewerkt door onze medewerkers, mag blijken uit de weinige klachten die in de afgelopen jaren zijn binnengekomen.

Waar gewerkt wordt, worden en mogen ook foutjes worden gemaakt. We trachten gezamenlijk toe te zien op het zo weinig mogelijk fouten maken en alle binnenkomende zaken zo zorgvuldig mogelijk af te handelen."

H. Nadere reactie verzoeker

Verzoeker reageerde op 8 juli 1999 op de brief van 4 juni 1999 van de korpsbeheerder en handhaafde daarbij zijn standpunt.

Beoordeling

1. Verzoeker klaagt erover dat mevrouw D., medewerkster van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Twente tijdens een informatief gesprek op 11 mei 1998 hem, als referent, niet volledig heeft geïnformeerd over de formaliteiten die noodzakelijk waren ter verkrijging van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) ten behoeve van zijn Moldavische partner.

2. Verzoeker stelt dat mevrouw D. hem op 11 mei 1998 heeft verteld dat hij ten behoeve van het in behandeling nemen van de mvv-aanvraag een geboorteakte en een verklaring van ongehuwd-zijn van zijn vriendin moest overleggen. Beide aktes dienden te zijn vertaald door het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Moldavië.

Bij overhandiging van deze documenten door verzoeker op 8 juni 1998 aan de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Twente bleken de documenten echter niet compleet te zijn. Een verklaring van ongehuwd-zijn van verzoeker ontbrak, en de geboorteakte en de verklaring van ongehuwd-zijn van zijn vriendin waren niet gelegaliseerd (zie achtergrond, onder 2). Ten gevolge van de onjuiste informatieverstrekking op 11 mei 1998, zo stelt verzoeker, liep de mvv-procedure vertraging op. Het duurde daardoor langer voordat zijn partner, bij inwilliging van de mvv-aanvraag, naar Nederland kon komen. Bovendien moesten hij en zijn partner extra kosten maken doordat de benodigde papieren nogmaals van Moldavië naar Nederland

moesten worden gezonden.

3. De beheerder van het regionale politiekorps Twente deelde in reactie op de door verzoeker ingediende klacht mee dat geen oordeel kon worden gegeven over de klacht van verzoeker aangezien niet met zekerheid was vast te stellen of de betrokken medewerkster van de vreemdelingendienst de juiste informatie had verstrekt.

4. De betrokken ambtenaar, mevrouw D., deelde in reactie op de klacht voorts nog mee dat zij naar haar mening aan verzoeker de juiste informatie had verstrekt, maar dat hij het mogelijk niet goed had begrepen of toch niet goed had geluisterd. Zij bracht op dit punt nog naar voren dat de mededeling van verzoeker dat de stukken moesten worden vertaald door het Ministerie van Buitenlandse Zaken, niet correct was. De stukken moesten niet worden vertaald, maar gelegaliseerd.

5. Voor verkrijging van een mvv in het kader van toelating voor verblijf bij de partner dient onder meer te worden aangetoond dat beide partners ongehuwd zijn. De vreemdeling moet dit aantonen met gelegaliseerde officiële documenten. Ook buitenlandse stukken die de staat van personen betreffen, zoals een geboorteakte, dienen te worden gelegaliseerd (zie achtergrond, onder 3.). De legalisatie kon in dit geval plaatsvinden door het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Moldavië en vervolgens door de Nederlandse ambassade te Kiev (Oekraïne) (zie achtergrond, onder 1.2).

Indien de aanvraag om verlening van een mvv wordt ingediend bij de korpschef kan de korpschef een vertaling van de over te leggen stukken eisen indien hij dit noodzakelijk acht voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking (zie achtergrond, onder 3.).

6. De betrokken ambtenaar kon zich niet voorstellen dat zij onjuiste informatie had verstrekt; verzoeker beweerde dat dit wel is gebeurd. Op dit punt staat verzoekers bewering haaks op die van de betrokken ambtenaar, terwijl er geen sprake is van feiten of omstandigheden die de lezing van de één meer aannemelijk maken dan die van de ander.

Het door verzoeker aangevoerde argument, dat hij zodanige ervaring had met de bureaucratie en zodanig gemotiveerd was voor, en belang had bij, een juiste en snelle afdoening, dat zijn versie van het gesprek op 11 mei 1998 als de juiste moet worden gezien, noch de door de betrokken ambtenaar gestelde omstandigheid dat het een routinebehandeling van een aanvraag betrof, kan in deze worden aangemerkt als doorslaggevend. Aan de goede trouw van verzoeker wordt niet getwijfeld. Het valt echter niet uit te sluiten dat sprake is geweest van een communicatiestoornis tussen verzoeker en de betrokken medewerkster van de vreemdelingendienst.

Omdat het voor de Nationale ombudsman derhalve niet mogelijk is vast te stellen wat mevrouw D. op 11 mei 1998 precies heeft gezegd tegen verzoeker, zal hij zich van een

oordeel onthouden.

7. De Nationale ombudsman merkt nog het volgende op. Wanneer een bestuursorgaan een aanvraag pas in behandeling neemt of kan nemen indien bepaalde documenten zijn overgelegd of nadat anderszins is voldaan aan bepaalde voorwaarden, behoort het bestuursorgaan de aanvrager daarover actief en toereikend te informeren. Om communicatieproblemen te vermijden, dient dit zoveel mogelijk schriftelijk te gebeuren. Het is om die reden aan te raden dat de betrokken vreemdelingendienst in geval van een mvv-aanvraag aan de aanvrager een formulier of folder verstrekt waarop de betreffende vereisten zijn uiteengezet. Aangezien de vereisten in beginsel gelijklopend zijn voor alle landen met uitzondering van met name genoemde landen in de Vreemdelingencirculaire 1994, A4/5.2 (zie achtergrond, onder 1. en 2.), kan worden volstaan met een standaardformulier of folder.

Conclusie

Ten aanzien van de klacht over de onderzochte gedraging van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Twente, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Twente (de burgemeester van Enschede), wordt geen oordeel gegeven.